

fastsættes af industriministeren. Sker dette, skal den nye deponering anses foretaget allerede fra den dag, da den tidligere deponering blev foretaget.«

6. § 14, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Begæring efter stk. 1 må fremsættes inden 2 år fra den dag, da ansøgningen blev indleveret. Begæring kan ikke fremsættes mere end én gang og kan ikke tilbagetages.«

7. I § 15 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Betales der ikke årsafgift efter §§ 8, 41 og 42, henlægges ansøgningen uden forudgående underretning. Behandlingen af en af denne grund henlagt ansøgning kan ikke genoptages.«

8. § 22, stk. 6, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 6. Er en kultur af en mikroorganisme deponeret i henhold til § 8a, har enhver ret til at få en prøve af kulturen, når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 1, 2 eller 3. Dette medfører dog ikke, at prøve skal udleveres til nogen, som efter bestemmelser fastsat i eller i medfør af lov ikke må befatte sig med den deponerede mikroorganisme. En prøve skal heller ikke udleveres til nogen, såfremt det på grund af organismens farlige egenskaber antages, at det vil være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven.

Stk. 7. Uanset stk. 6 kan ansøgeren begære, at udlevering af en prøve, i tiden indtil ansøgningen er fremlagt eller endeligt afgjort uden at være blevet fremlagt, kun kan ske til en særlig sagkyndig. Industriministeren fastsætter bestemmelser om fristen for fremsættelse af sådan begæring, og om hvem der kan benyttes som sagkyndig.

Stk. 8. Begæring om udlevering af prøven skal fremsættes skriftligt over for patentmyndigheden og indeholde en erklæring om at iagttage de begrænsninger i brugen af prøven, som fremgår af regler, der fastsættes af industriministeren. Såfremt prøven skal udleveres til en særlig sagkyndig, skal erklæringen i stedet afgives af denne.«

9. § 28, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 29–38 finder anvendelse på internationale patentansøgninger, som omfatter Danmark. Såfremt der ved en sådan ansøgning søges europæisk patent for Danmark, gælder dog bestemmelserne i kapitel XI.«

10. § 31 affattes således:

»§ 31. Ønsker ansøgeren at videreføre en international ansøgning for Danmark, skal han inden 20 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen til patentmyndigheden betale den fastsatte afgift samt indlevere en oversættelse til dansk af den internationale ansøgning i det omfang, som industriministeren fastsætter, eller såfremt ansøgningen er affattet på dansk, en genpart af ansøgningen.

Stk. 2. Begærer ansøgeren, at en international ansøgning skal undergives en international forberedende patenterbarhedsprøvning, og erklærer han inden 19 måneder fra den i stk. 1 nævnte dag i overensstemmelse med traktaten, at han agter at anvende resultatet af denne prøvning ved ansøgning om patent for Danmark, skal han inden 25 måneder fra den nævnte dag have opfyldt forskrifterne i stk. 1.

Stk. 3. Såfremt ansøgeren har betalt den fastsatte afgift inden de i stk. 1 og 2 fastsatte frister, kan den krævede oversættelse eller genpart indleveres inden en yderligere frist på 2 måneder, mod at der betales en fastsat tillægsafgift inden udløbet af den yderligere frist.

Stk. 4. Opfylder ansøgeren ikke kravene i denne paragraf, skal ansøgningen anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark.«

11. § 32 affattes således:

»§ 32. Tilbagetager ansøgeren en begæring om international forberedende patenterbarhedsprøvning eller en erklæring om, at han agter at anvende resultatet af denne prøvning ved ansøgning om patent for Danmark, skal den internationale patentansøgning anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark, medmindre tilbagetagelsen er sket før udløbet af den frist, som gælder i henhold til § 31, stk. 1, og ansøgeren viderefører ansøgningen inden udløbet af de i § 31, stk. 1, jfr. stk. 3, fastsatte frister.«